– אבל סיפא דקתני שאין קיום הגט אלא בחותמיו אימא רבי מאיר היא However the סיפא, which states, 'that the ratification of a *Get* is only through its signatories', I could say it is according to ד"מ

OVERVIEW

Our גמרא גמרא explained why it was necessary for שמואל to clearly establish all three מרא מרא וו cases of a חורף without a חורף and according to ר' Regarding the second שאין קיום הגט אלא בחותמיו (הכל משנה משנה הכל כותבין) since the משנה concludes משנה (ארי מים הגט אלא בחותמיו (שאין קיום הגט אלא בחותמיו), we might have assumed that the beginning of that משנה (הכל כותבין) is also according to שמואל teaches that it is according to חוספות חוספות חוספות חוספות חוספות מורף שוואל but not the חוספות מורף אוני מורץ with a seemingly contradictory גמרא גמרא

asks: תוספות

ר"ז מאיר בסוף פרק שני לעיל ($r_{\rm C}$ כג,א) מוקי לה רבי זריקא אמר רבי יוחנן כרבי מאיר ($r_{\rm C}$ מוקי לה satounding; for previously in the end of the second ר"ז, we find that ר"ז בכל פארה (of הכל כשרים) according to ר"מ -

רבה היא המר רבי אלעזר היא בר בר בר חנה אמר רבי יוחנן רבי אלעזר היא ופריך עלה מההיא דמחובר אמר בר בר בר בר בר בר אמר אמר אמר משנה from the משנה regarding משנה where is according to בב"ה אמר ר"י - ר"א there is according to מחובר

- ודחק לשנויי אמוראי נינהו אליבא דר' יוחנן

And the גמרא was forced to answer that the two אמוראים (namely רבב"ח and רבב"ח argue as to the opinion of ר"א (whether he establishes the משניות according to ר"א or according to תוספות (ר"מ); ר"מ concludes his question -

- ומאי קושיא הא משמע הכא דאף על גב דמוקמינן ההיא דמחובר כרבי אלעזר But what is the difficulty; the גמרא here indicates that even though we have established that אין כותבין על המחובר - ב"א like "-

מכל מקום מוקמינן שפיר ההיא דהכל כשרים כרבי מאיר -Nevertheless we can rightfully establish that משנה of ב"ל כשרים ווke "ל"!

In summation; from our גמרא here we see that even though שמואל established the first משנה (of

 $^{^{1}}$ 1) (כא,ב) אין כותבין על המחובר (כב,ב) (כב,ב) הכל כשרים, 3) (כו,א) הכותב טופסי גיטין.

 $^{^2}$ That is משנה # 2 (see footnote # 1).

³ This is משנה # 1 (see footnote # 1)

⁴ The אמר גמרא in this question seemingly assumes that both משניות follow the same תנא, and since ר"ז אמר ר" rules in גמרא # 2 like "ח, how is it that in משנה # 1 רבב"ה אמר ר' יוחנן rules like רבב"ה. It is a contradiction in the two rulings of (even though they are different משניות). See 'Thinking it over'.

(מחובר (מחובר) like הכל כותבין) like משנה (of משנה) like הכל כותבין) like (therefore he needs to be very specific and inform us that nevertheless he is establishing the second משנה like (ר"א). Why then does the משנה previously find it difficult to understand that ידי in the first משנה rules like משנה and in the second משנה he rules like "ר"א (since this is exactly what the says here regarding שמואל that he could have done the very same thing); why is there a contradiction in the rulings of יחובר)!

מוספות answers:

רבינו יצחק דאף על פי שעושה צריכותא⁵ בזה מכל מקום מיסתבר דאתיא כחד תנא⁴ - And the בריכותא answers that even though the אמרא here makes a צריכותא regarding the second משניות but nevertheless logically both משניות should follow one תנא –

תוספות continues:⁷

- אבל הך דפירקין ודאי רבי יוחנן מוקי לה כרבי מאיר משום טעמא דמסיק. However regarding this משנה (of 'הכותב וכו') in our פרק, certainly ר"י establishes it according to ר"מ because of the concluding reasoning, namely -

מדסיפא רבי אלעזר רישא לאו רבי אלעזר? Since the משנה mentions ר"א therefore the ר"א is not according to -

תוספות goes on to show that ר"י follows this reasoning (of מדסיפא וכו' רישא לאו וכו'):

דמטעם זה קאמר רבי יוחנן בפרק ד' אחין (יבמות דף כז,ב) אחיות איני יודע מי שנאן 10 -

 $^{^{5}}$ עריכותא or necessity refers to the reason why it was necessary for שמואל to repeat his ruling in all the משניות.

⁶ There is a difference between the logic of a צריכותא and the logic in the 'real' world. A אריכותא is used to forewarn a mistaken opinion, like in our case here; meaning that if שמואל would have only stated in the first משנה that it is according to א"ר, one may have mistakenly assumed that the second משנה could be according to "ר, therefore in order to prevent this mistaken assumption, שמואל felt it necessary to repeat himself. However in actuality there is no logic in assuming that two משניות which follow each other in the same פרק (and may be part of one משניות משניות that one is according to two different in the second משניות and the next one is according to "ר" and the next one is according to "ר"מ.

⁷ We have just concluded that regarding the first two משניות (which are הכל כשרים and הכל כשרים) there is a dispute between אמוראים whether י"ר established both of them according to "ר"מ or according to "ר"מ.

 $^{^9}$ This logic is mentioned in regards to a ארכיכותא, which חוספות just told us does not bind us in the real world, therefore one might assume that the מהלוקת between the two אמוראים in the opinion of ר"י (whether the first two are according to ר"מ or ר"מ, would carry over to this משנה as well; therefore חוספות negates this notion and states that regarding our משנה there is no dispute; all agree that ר"י will establish the מבסיפא במסיפות א לאו ר"א בריכותא of the מדסיפא ר"א רישא לאו ר"א רישא לאו ר"א בריכותא of the חוספות מוספות מוספות מחוספות מחוספות מוספות מחוספות מחוספות מוספות מחוספות מ

 $^{^{10}}$ See 'Appendix'. ר' יוחנן) is incomprehensible unless it follows the view of יבמות כו,א הייח (in א יוחנן) is incomprehensible unless it follows the view of ר"א אליעזר, however it cannot be that the ר"א, since the אסיפא, therefore we must

For it is on account of this reasoning (מדסיפא וכו' רישא לאו וכו'), מדסיפא וכו', מדסיפא וכו' אחיות asserts in אחיות '. אחיות'.

ועוד¹¹ דבתרתי קמייתא דמתניין בחדא פירקא איכא קפידא טפי¹² לאוקמינהו כחד תנא:

And additionally; regarding the first two משניות (which are הכל כשרים)

which are in the same פרק, there is a greater urgency to establish them according to one משנה; however our משנה which is in a different פרק, there is no such urgency that it should follow the same מאניות as the משניות in the previous.

SUMMARY

The logic of a צריכותא need not be that compelling.

THINKING IT OVER

מוספות asks, why does the גמרא assume that the two חוספות in the name of ר"מ argue whether the משניות are according to ר"מ perhaps they agree with the משנה of אואל מחובר that מחובר is like הכל כותבים and הכל כותבים is like מחובר (because the משנה that משנה (שאין קיום הגט אלא בחותמיו (שאין קיום הגט אלא בחותמיו However one may argue that there is no comparison, for מחובר establishes ר"א (even though that the שמואל rules like המשנה משואל rules like מחובר וועתנו לה כשר לותבים שמואל הכשר זה (ר"מ שמואל in the חוספות המשנה המשנה ונתנו לה כשר לותבים שמואל in the חוספות המשנה המשנה וועד המשנה (וחספות המשנה לותבים שמואל המשנה המשנה המשנה המשנה המשנה שאר המשנה וואר המשנה שאר המשנה blike ר"א when the בשטות המשנה follows המשנה במחובר המשנה יום וואר המשנה שאר המשנה שאר המשנה שאר המשנה שוום וואר המשנה שאר המשנה שוום וואר המשנה המשנה שוום וועד המשנה שוום וועד המשנה שוום וועד המשנה המשנה שוום וועד המשנה וועד המשנה שוום וועד המשנה שוו

APPENDIX¹⁴

The משנה states 15 if there were four brothers (מייבו, לוי, שמעון, לוי, שמעון, לוי, לוי, אמעון לוי, לוי, לוי, לוי, לוי, לאה לאה לאה died first (childless) making his wife חולץ ליבום לאה לאה ליבום (and neither ליבום שמעון שמיבם her), then לוי ויהודה ליבום לויהודה ליבום לויהודה לוי ויהודה לוי ויהודה מויבם לויהודה לוי ויהודה לויהודה לויהודה לויהודה לוי ויהודה לויהודה לויהודה

ignore this משנה. It is evident that since according to "ר", this concept of מדסיפא ר"א רישא לאו ר"א (which the גמרא (צריכותא הופר [merely] as a צריכותא is so powerful that it negates a stated משנה, it is surely therefore strong enough to teach us that our משנה here cannot be אר", but rather according to ה"מ.

 $^{^{11}}$ מעוכדות is offering an additional explanation why he assumes that in our משנה there is no מחלוקת between the two regarding the view of "ר"מ (all will agree that this משנה), even though previously (see footnote # 6) הנא insisted that all these משניות should follow the same תנא See (however) the רש"ש who deletes the word .

¹² Regarding the first two מחובר) which are both in the same פרק, therefore each of the אמוראים will maintain that both משניות are according to the same תנא (either א"ז or ר"מ); however our משניה which is in a different פרק there is not that strong of a reason to assume that it must follow the same מנא as in the previous.

 $^{^{13}}$ See פני יהושע and זיו הים.

¹⁴ See footnote # 10.

יבמות כו,א ¹⁵.

 $^{^{16}}$ אה is not שמעון to שמעון since s'שמעון wife אה' is sister so there is no זיקת יבום.

The משנה rules that the two sisters need to receive משנה but they are not permitted for יבום since each one of them is אחות אחות, which is לוי ויהודה זו אסור מדרבנן לאה עלוי ויהודה (respectively) they must divorce them. The מייבם לאה ורחל then continues (in the מחלוקת מחלוקת מחלוקת and מחלוקת של whether they are required to divorce them.

רי יוחנן in a similar case with only three brother (we'll remove ליי יוחנן) that ליי rules in a similar case with only three brother (we'll remove יוחנן) that ליה perform מייבם אלוי on ליה (whose husband מייבם לאה died מייבם לאה, whose husband (ראובן) died first, but not the other way around. The reason is that when לייבם לאה שמעון was permitted to be מייבם לאה since מייבם לאה שמעון was still alive and there was no אחות זקוקתו, so even though when אחות לואה לאה לאה לאה הולץ רחל מאה אחות הולץ רחל מאה ליי שמצון הולץ הולץ רחל מאה לוי מולץ הולץ הולץ הולץ הולץ הולץ הולץ מותרת ללוי is no linger יבמה שהותרה לאה שמעון therefore she is מותרת ללוי מותרה (the status of אחות זקוקתו), and was finally חזרה והותרה (when להיתרה הראשון so להיתרה הראשון אור כמה לאה מור מולץ במרה שמעון can be לוי כמה לאה לאה לאה לאה לאה לוי מולץ הולץ הראשון.

The גמרא there asked on ר"י why does our משנה rule that גמרא הולצות ולא מתייבמות. Let one brother (לוי) be הולץ the second להם, so אא will be מותרת ליבום פוליי "To which אהיות איני יודע מי שנאן'; he does not accept this as a valid משנה, since י"ר maintains יבמה שהותרה ונאסרה וחזרה והותרה הוארת להיתירה הראשון.

The גמרא גמרא then asked, let us say that the תנא סf our משנה (which prohibits ר' is 'יבום (which prohibits מיבום (which prohibits כיון שעמדה עליו שעה אחת באיסור נאסרה עליו עולמית, and argues with י"י who maintains יבמה שהותרה וואסרה וחזרה וחזרה וחזרה וחזרה להיתירה הראשון. To which י"י responded that the תנא of (the ר"א of) the משנה cannot be ר"י, since 23 Therefore משנה לאו ר"א רישא לאו ר"א רישא לאו ר"א אור אונף משנה ביים משנה משנה משנה משנה משנה של משנה ביים משנה ביים משנה אונף משנה ביים משנה

¹⁷ The יבם consider a יבם who is זקוקה ליבום as if she were sort of (quasi) married already to her יבם. Therefore לוי (for instance) cannot be מייבם לאה (his 'virtual wife's' sister).

¹⁸ See footnote # 23

בז.ב ¹⁹.

 $^{^{20}}$ He cannot be הולץ לאה and then be מייבם בחל.

²¹ However if he was first חולץ לאה (after שמעון) he cannot be מייבם רחל, since as soon as זקוקה ליבום was יבמה, since as soon as אסורה אורה was שמורה אחות (of אחות ליבום she can never become מותרת ליבום. ²² כח.א

²³ See footnote # 18.